

Mødet den 3. Marts 1910.

Fraværende: Jul. Andersen og Harald Jensen.
1. (J. Nr. 507—1909). Andragende fra Komiteen for Bevarelsen af **den gamle Borgmestergaard** om Byraadets Støtte.

Formanden meddelte, at Andragendet gik ud paa, at der ydedes et Tilskud fra Kommunen paa 10000 Kr. Komiteen mente, at Gaardens Flytning samt Installation af Varmeapparat vilde koste 30000 Kr., der tænktes tilvejebragt ved Tilskud af en Trediedel fra Staten, en Trediedel fra Kommunen og en Trediedel fra private. Spørgsmaalet var altsaa nu, om Byen havde saa stor Interesse af Gaardens Bevarelse, at den vilde bringe det fornødne Offer. Hvis der skulde være Stemning i Raadet for at bevilge Summen, vilde han henstille, at Beløbet blev fordelt paa 3 Aar, og at en Trediedel af det opførtes paa Budgettet for 1910—11, samt at Pengene ikke kom til Udbetaling før efter ny Beslutning, der beroede paa, om Statens og de privates Bidrag blev tegnet. I Andragendet pegedes der endvidere paa, at den Visbyeske Akvarelsamling, der omfattede ca. 100 Billeder fra det gamle Aarhus, var af saa stor kulturhistorisk Værdi, at den burde bevares. Prisen for den var 2000 Kr., og der forelaa Tilbud fra København om Køb af en Del af den. Hvis der i Byraadet skulde være

Stemning for at erhverve Samlingen, vilde han foreslaa, at Anskaffelsessummen blev lagt til de 10000 Kr., og at det samlede Beløb 12000 Kr. fordeltes paa de tre førstkommende Aars Budgetter med 4000 Kr. paa hvert.

J a k o b J e n s e n kunde anbefale Byraadet at tiltræde Forslaget. Man maatte gøre noget for at bevare de gamle Minder, man havde tilbage, og man kunde passende begynde med den gamle Borgmestergaard. Efter Forlydende var det Komiteens Hensigt at samle saa meget som muligt af gammel Bygningskunst, og Byraadet burde være Komiteen behjælpelig i den Henseende. Spørgsmaalet om, hvor et saadant Bygningskompleks skulde ligge, kunde senere overvejes. Den Visbyeske Samling burde ogsaa bevares, og man burde være de Mænd taknemmelige, der satte alt dette i Scene.

R a h r anbefalede Forslaget. Den gamle Borgmestergaard havde vakt stor Interesse, og det vilde være en stor Skam, om Byen ikke gjorde, hvad den kunde for at bevare den. Man fandt nok senere en passende Plads.

Det vedtoges at opføre et Beløb af 4000 Kr. under Budgettets Konto XIX 5, som Kommunens 1. Aars-Bidrag til Bevarelsen af den gamle Borgmestergaard.

2. (J. Nr. 280—1909). Forslag til Overslag over **Kommunens Indtægter og Udgifter i 1910—11** — 2. Behandling.

Til Forslaget var fremkommet følgende Ændringsforslag:

Ad Konto I 3. Forslag fra Budgetudvalget om at optage 85 Kr. til Vedligeholdelse af en Cykel til Byraadets Bud (efter Regning).

Vedtoges.

Ad Konto I 4. a. Forslag fra Udvalget for Bygninger og Inventar om at optage en ekstraordinær Udgift af 700 Kr. til Hvidtning og Malning m. m. af den tidligere Stiftsprovstebolig udvendig samt til Istandsættelse af Bygningens Tag. — Tiltraadt af Budgetudvalget.

Vedtoges.

Ad Konto II 1. a. 8. Forslag fra Dagmar Petersen om Forhøjelse af Posten med 120 Kr. — Ikke tiltraadt af Budgetudvalget.

F o r m a n d e n meddelte, at Budgetudvalget ikke havde kunnet tiltræde hverken dette eller de andre af **Fru Petersen** stillede Forslag, der sigtede til Forhøjelse af Pigelønningerne paa Fattiggaarden, de gamles Hjem og Sygehusene, idet Udvalget mente, at den Art Forhøjelser maatte bero paa de forskellige Udvalg, og at det var vanskeligt at fastholde samme Løn for alle Piger, der var ansat ved de forskellige Institutioner. Iøvrigt havde Budgetudvalget ogsaa opfattet Forslagene som en Opfordring til Udvalgene om at forhøje Lønningerne.

Forslaget toges tilbage.

Ad Konto III. Forslag fra Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Laursen, Møller, Mikael Johansen og Paulli om, at Posten nedsættes fra 60000 Kr, til 56800 Kr. — Ikke tiltraadt af Budgetudvalget.

F o r m a n d e n meddelte, at Budgetudvalget ikke havde kunnet tiltræde Forslaget, fordi det ansaa det for rigtigst at bevilge det Beløb, Hjælpekassens Bestyrelse havde ønsket.

Møller beklagede, at Udvalget ikke havde taget Hensyn til Forslaget. Han kunde godt forstaa, at Bestyrelsen ønskede saa meget som muligt, men paa den anden Side maatte det i Ændringsforslaget anførte Beløb ogsaa nok kunne slaa

til. Med et Beløb af 50000 Kr. var man lige tæt ved 1 Kr. pr. Indbygger og altsaa meget højere oppe end andre Byer. Forslaget om at nedsætte Beløbet til 56800 Kr., hvoraf de 6800 Kr. altsaa var beregnet til Enkernes Overgang til Hjælpekassen, var nærmest stillet, fordi man derved bestemt vilde betyde Hjælpekassens Bestyrelse, at højere ønskede man ikke at gaa. Om 8—10 Maaneder kunde Bestyrelsen ellers godt mene, at det gik nok med at forlange yderlig Tilskud. Han anbefalede Ændringsforslaget.

S i m o n s e n meddelte, at Ændringsforslaget var forfattet af Hr. Laursen og tiltraadt af Højre med Undtagelse af Hr. Rahr. Der var ved Budgettets 1. Behandling blevet talt stærkt imod at bevilge det opførte Beløb til Hjælpekassen, men der var ikke blevet fremført et eneste Bevis for, at Kassen administreredes uforsvarligt. Det foreliggende Ændringsforslag mindede om en tom Demonstration og kunde ikke være alvorlig ment, men kunde kun være Forsøg paa at kaste et lille Skær af Alvor over den stærke, men uberettigede Kritik, der var blevet øvet. I sidste Møde havde Hr. Laursen paastaaet, at der her i Byen medgik 700000 Kr. i velgørende Øjemed. Denne Sum var ganske vist meget stor, men en betydelig Del af dem, der fik Hjælp, kunde meget godt forsørge sig selv, hvis de blot kunde faa Lov dertil, og iøvrigt holdt Hr. Laursens Beregning næppe Stik, hvad Taleren dog ikke skulde komme ind paa, men kun gøre opmærksom paa, at hele Resultatet af den megen Talen var resulteret i Forslag om at stryge et Beløb paa kun 3200 Kr. Dette kunde ikke kaldes andet en tom eller maaske snarere en tam Demonstration, og der var derfor ikke nogen Grund til at fravige den opførte Bevilling. Stigningen fra

sidste Aar var kun 3000 Kr., men at følge Højregruppen vilde være det samme som at sige, at Udgiften til Hjælpekassen aldrig maatte komme højere op, hvor meget end Byen voksede. Hr. Møllers Motivering af Ændringsforslaget gjorde det endnu værre, for efter den syntes det jo, som om man mente, at Hjælpekassens Bestyrelse alligevel senere kom om yderlig Bevilling, og man derfor nu vilde trække noget fra. En saadan Fremgangsmaade kunde Taleren ikke være med til, da Meningen med at bevilge den Sum, Bestyrelsen ønskede, netop var at betyde Bestyrelsen, at den maatte klare sig med denne Sum. Der blev sidste Aar bevilget 50000 Kr. til Hjælpekassen, og der var nu opført 6800 Kr. til de 35 Enkers Overgang fra Fattigvæsenet, men det var ret sandsynligt, at der i Aarets Løb kunde komme flere Enker til, og i saa Fald vilde Hjælpekassen jo faa mindre end sidste Aar, hvis man vedtog Ændringsforslaget. Han vilde bede Medlemmerne stemme for at lade de 60000 Kr. blive staaende. Ændringsforslaget var kun et Slag i Luften.

R a h r fandt det meget naturligt, at der ikke var blevet rettet Henvendelse til ham om at tiltræde Ændringsforslaget, da han selvfølgelig ikke kunde være med til at foreslaa Ændringer til det Forslag, han selv havde været med til at stille. Han forstod godt, at Meningen med Ændringsforslaget var, at man ikke vilde over de 50000 Kr. til Hjælpekassen, men netop fordi han mente, at der ikke maatte komme fornyet Henvendelse fra Kassens Bestyrelse, var det, at han var gaaet med til at foreslaa 60000 Kr. Det var meget rigtigt, at der kunde komme flere Enker til i Aarets Løb, men naar Byraadet gav Kassen den Sum, den selv

ønskede, var der ingen Grund for Kassen til at vente mere. Han anbefalede at nægte Ændringsforslaget.

M i k a e l J o h a n s e n fremhævede, at Forslagsstillerne kun havde ønsket at pege paa, at Aarhus med Tilskud til Hjælpekassen var meget højt oppe i Sammenligning med andre Byer, København indbefattet. I denne By var Tilskudet oppe paa 420000 Kr., og efter Forholdet mellem Byernes Størrelse skulde Bidraget her altsaa kun være 42000 Kr. Og ligeledes forholdt det sig med Bidraget til Arbejdsløshedskasserne. Ændringsforslaget var altsaa ikke stillet, fordi Forslagsstillerne i nogen Maade vilde være inhumane. Forøvrigt var der slet ikke blevet sagt, at Hjælpekassen blev ledet uforsvarligt, men der var kun blevet peget paa, at Aarhus med Tilskud var meget højt oppe, for ogsaa med Hensyn til de humane Forhold maatte der holdes igen, naar der administredes med andres Penge. Det var meget smukt at flytte Enkerne fra Fattigvæsenet til Hjælpekassen, men denne Opgave laa dog vist noget udenfor Kassens Forudsætninger. Han anmodede Medlemmerne om at stemme for Ændringsforslaget, der ikke paa nogen Maade kunde kaldes knebent.

L a u r s e n vilde, naar Hr. Simonsen paastod, at den af Taleren nævnte Sum, 700000 Kr., var gal, heustille til Hr. Simonsen enten at indrømme, at Summen var rigtig, eller paavise, hvori det gale bestod. Hr. Simonsens Hensynsfuldhed om ikke at komme ind paa det Forhold brød Taleren sig ikke om. De 700000 Kr. var ikke nævnt, fordi han misundte nogen noget, men kun for at vise, at man ikke kunde se saa lyst paa de økonomiske Forhold, som sket var fra flere Sider. Det var aldeles ikke Meningen at puste Forslaget om de 3000 Kr. op til nogen større Budgetsag, men kun

at pointere, at 50000 Kr. var en Sum, som Hjælpekassens Bestyrelse nok kunde administrere med. I hvert Fald gjorde Ændringsforslaget Nytte som et lille Advis til Bestyrelsen om, at den maatte tænke paa at fordele Pengene fra Sommeren af. Han havde Følelsen af, at Bestyrelsen de første Aar havde famlet sig noget frem, hvad for Resten ikke var saa underligt, da baade Institutionen og Folkene var ny, men nu var Arbejdsplanen vist saa fast, at Arbejdet kunde udføres saa godt, som det kunde forlanges i hvert enkelt Tilfælde. At der undertiden kunde tages fejl, var ikke saa underligt; det hændte for alle, der havde med den Slags Sager at gøre. Endnu en lille Grund til Ændringsforslaget kunde anføres, skønt den var kommet til, efter at dette var stillet, og det var det af Indenrigsministeren stillede Forslag om at lade Kirkebøssernes Indhold gaa til Hjælpekasserne. Hvis det vedtoges, vilde det dog betyde noget.

Simonsen mente, at det gale ved Hr. Laursens Beregning med Hensyn til de 700000 Kr. til Mennesker, der ikke kunde underholde sig selv, laa i, at Hr. Laurson regnede det Beløb med, der gik til Alderdomsunderstøttelse uden tillige at regne Pensioner med, skønt de alderdomsunderstøttede havde lige saa god Ret til Forsørgelse som Embedsmændene. Desuden medregnede Hr. Laurson Tilskudet til Arbejdsløshedskasserne, skønt det laa i Sagens Natur, at de Penge gik til Folk, der kunde ernære sig selv, hvis de blot kunde faa Arbejde. Forslaget om at spare de 3200 Kr. viste, at man fra en vis Side havde et godt Øje til de Mennesker, der var nødt til at søge Hjælp.

Forkastedes.

Ad Konto IV 3. a. 7. Forslag fra Dagmar

Petersen om at forhøje Posten med 336 Kr. — Ikke tiltraadt af Budgetudvalget.

Toges tilbage.

Ad Konto VI 1. a 1. Forslag fra Simonsen og Marinus Petersen om, at Bevillingen af Løn til en kvindelig Assistent, 800 Kr., bliver gjort afhængig af, at Pladsen bliver opslaaet offentlig, og at Assistenten bliver ansat af Byraadet eller af Budgetudvalget efter Indstilling af Politimesteren. Tiltraadtes.

Ad Konto VI 2. b. 1. Forslag fra Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Laursen, Møller, Mikael Johansen, Paulli og Jul. Andersen om, at Posten forhøjes med 400 Kr., nemlig med 200 Kr. til hver af de 2 Retsvidner. — Budgetudvalget foreslaar en Forhøjelse af 100 Kr. til hvert Vidne.

Simonsen ansaa det for heldigst og retfærdigst at ansætte Retsvidnerne paa Timebetaling. Da de nu ansatte imidlertid var gamle Folk, havde der ikke været Stemning i Budgetudvalget for at gøre nogen Forandring i den Henseende nu, og man var saa enedes om at foreslaa Lønnen forhøjet til 700 Kr., hvorved den efter det i sidste Møde nævnte Timetal vilde komme op paa ca. 50 Øre i Timen. Naar Taleren var gaaet med til Forslaget, var det under den Forudsætning, at man i Tilfælde af Vakance vilde søge at indføre en anden Ordning. For 3 Aar siden var Retsvidnernes Løn iøvrigt blevet forhøjet.

Politimesteren var glad ved, at Budgetudvalget havde foreslaaet at forhøje Lønnen med 100 Kr.; han havde naturligvis været mere glad, om det var blevet med 200 Kr., men vilde i hvert Fald takke for de 100 Kr. Han var ikke ganske sikker paa, om det var foreneligt med Loven at

lønne Retsvidnerne med Timebetaling, men det kunde jo undersøges.

Magnus Nielsen beklagede, at Retsvidnerne ikke kunde faa de 200 Kr. Det kunde gerne være, at de for 3 Aar siden fik et Tillæg paa 100 Kr., men Arbejdet blev ogsaa forøget hvert Aar. Dertil kom, at deres Arbejde faldt i den bedste Arbejdstid, og at de næppe kunde arbejde synderligt for sig selv efter at have siddet 5 Timer eller derover i Retten. Nogen synderlig Forretning kunde de ikke drive ved Siden af, da Kunderne jo ikke kunde være tjent med ikke at træffe dem en stor Del af Dagen, saa i Virkeligheden var de henvist til at leve af de 700 Kr. Det forbavsede ham, at Hr. Simonsen kunde være med til at stille de Mennesker saaledes.

Simonsen bemærkede, at disse Stillinger Landet over blev besat med gamle Folk, der ikke egnede sig til egentligt Arbejde, og at Retsvidnestillingen derfor betragtedes som et Bierhverv. Han skulde intet have imod at komme bort fra det System og den Opfattelse, men i saa Fald maatte der ansættes yngre Folk. En Timebetaling af 50 Øre for det Arbejde, der fulgte med at være Retsvidne, maatte kaldes ret god, og der vilde sikkert være stor Tilstømning, hvis de var ledige.

Mikael Johansen hævdede, at Retsvidnerne var gamle Borgere, der gerne vilde ernære sig selv uden at falde det offentlige til Byrde, og han forstod ikke, at Folk, der roste sig af deres Humanitet, ikke kunde tiltræde Forslaget om at forhøje Lønnen med 200 Kr. Retsvidnerne maatte være til Disposition til enhver Tid, selv Natarbejde kunde de risikere, saa Forhøjelsen vilde ikke i nogen Maade være for stor. Naar Budgetudvalget

var gaaet med til en Forhøjelse paa 100 Kr., havde det dermed anerkendt Princippet, saa det var uforstaaeligt, at det ikke ogsaa kunde gaa med til 200 Kr.

Politimesteren gjorde opmærksom paa, at der, hvis Retsvidnerne skulde lønnes med Timebetaling, maatte tages Hensyn til, at Arbejdstiden var ubestemt, og at de skulde være rede til enhver Tid. Natarbejde kunde de dog nok undgaa.

Simonsen regnede ikke Retsvidnernes Arbejde for Arbejde i egentlig Forstand.

Mikael Johansen ansaa Retsvidnernes Arbejde for ret betydningsfuldt, da de jo som af Hr. Simonsen fremhævet var til Sikkerhed for Publikum.

Budgetudvalgets Forslag vedtoges.

Ad Konto VI 5. Henstilling fra Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Laursen, Møller, Mikael Johansen, Paulli og Jul. Andersen om, at der optages et Beløb til Forøgelse af Stævningsmændenes Indtægt.

Formanden meddelte, at Budgetudvalget ikke kunde efterkomme Henstillingen, da det ikke paahvilede Kommunen at udrede Betaling for noget af de Hverv, der paahvilede Stævningsmændene.

Magnus Nielsen vilde gerne vide, hvem det saa paahvilede at lønne Stævningsmændene for deres Ekstraarbejde. Stævningsmændene maatte kunne nægte at udføre det Arbejde, de ingen Løn fik for.

Politimesteren oplyste, at Stævningsmændene ikke kunde nægte at udføre visse ulønnede Hverv. De havde intet Retskrav paa at lønnes af Kommunen, men det vilde dog være hensynsfuldt, om denne ydede dem et lille Tilskud.

F o r m a n d e n fremhævede, at Tilskud til Stævningsmændene maaske i Tiden vilde komme til at andrage ret store Beløb. Det var meget rigtigt, at de blev ganske uretfærdigt behandlet, men Kommunen kunde ikke gøre ved, at Staten søgte at faa det paagældende Arbejde udført saa billigt som muligt. Af rent principielle Grunde burde Kommunen ikke overtage denne Byrde.

S i m o n s e n mente, at Stævningsmændene maatte gaa til de Autoriteter, der havde ansat dem. Hvis de ikke var tilfreds med deres Kaar, kunde de Strejke som alle andre; men Kommunen kunde ikke træde til, da den ikke kunde paatage sig Byrder, der ikke paahvilede den, og da den intet andet havde med Stævningsmændene at gøre, end at de gik paa Byens Gader. Naar Værgeraadene kunde lønne en Sekretær med 30 Kr. om Maaneden, kunde de vel nok skaffe Stævningsmændene Betaling for det Arbejde, de udførte for dem.

J a k o b J e n s e n fandt, at dette og enkelte andre Ændringsforslag viste, at vedkommende Medlemmer burde have undersøgt Sagerne, før de stillede Ændringsforslag. Han beklagede at se Hr. Mikael Johansen være med til at søge at trække Udgifter fra Staten over til Kommunen, eftersom Hr. Johansen og Taleren ellers altid havde været enige om, at der burde gaas den modsatte Vej.

M a g n u s N i e l s e n takkede Hr. Jakob Jensen for Belæringen. Han kunde fuldt ud slutte sig til Hr. Simonsens Udtalelse om, at Værgeraadene burde lønne Stævningsmændene, og vilde henstille, at de fik Betaling gennem dem. Ligeledes henstillede han til Politimesteren at lette Stævningsmændenes Arbejde ved at lade Politiet nøje paase, at Alimentanter anmeldte deres Opholdssted.

Formanden oplyste, at Stævningsmændene efter Loven var pligtige at udføre Tjeneste for Værgeraadene, saa fra disse kunde de intet Tilskud faa.

Mikael Johansen skulde gerne indrømme, at det ikke var hans Princip at læsse Statens Byrder over paa Kommunen, men i dette Tilfælde var det vel heller ikke klart, hvem Byrden paa-hvilede, og Stævningsmændenes Arbejde blev i hvert Fald udført i Kommunen, som i mange Tilfælde havde hjulpet, hvor der var mindre Grund end her. Det forekom ham ret betegnende, at Socialdemokraterne ikke kunde gaa med til at yde de smaa Tilskud til Retsvidnerne og Stævningsmændene, men ellers nok kunde rutte med Hundredtusinder.

Simonsen hævdede overfor Hr. Mikael Johansen, at der her ikke var Tale om at yde noget, men om at afholde en Udgift, man ikke havde Lov til. Hr. Johansen skraalede altid op om den høje Skatteprocent, men vilde nu paabyrde Kommunen Byrder, som den intet havde med at gøre.

Jakob Jensen beklagede, at Forslagsstillerne var gaaet i Vandet ved at stille de Ændringsforslag.

Mikael Johansen havde ventet, at Formanden havde paataalt Hr. Jakob Jensens Udtalelse.

Politimesteren oplyste, at Stævningsmændenes Arbejde faldt over paa Politibetjentene, hvis Sagen blev stillet paa Spidsen.

Formanden bemærkede, at da der intet Forslag var stillet, var der intet at stemme om.

Ad Konto VII 4. a. 1. q. Forslag fra Dagmar Petersen om at forhøje Posten med 912 Kr. — Ikke tiltraadt af Budgetudvalget.

Toges tilbage.

Ad Konto XII 1. c. 1. Forslag fra Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Laursen, Møller, Mikael Johansen, Paulli og Jul. Andersen om at forhøje Posten med 280 Kr. til 8 Brandsvende mere à 35 Kr. — Ikke tiltraadt af Budgetudvalgets Flertal.

P o l i t i m e s t e r e n vilde meget anbefale Ændringsforslaget. Der var stor Trang til de 8 Brandsvende, og hvis Bevillingen ikke blev givet, skulde man afskedige dem, der blev antaget i Fjor, skønt der ingen Tvivl var om, at Styrken snart maatte forøges igen.

S i m o n s e n havde den Opfattelse, at de 8 Svende var ganske overflødige, og at man ved at antage dem vilde paaføre Byen en unødvendig Byrde. Udgiften til Brandvæsenet havde udviklet sig i en meget betænkelig Grad; i de sidste 4 Aar var den nemlig steget fra 42000 Kr. til 62000 Kr. foruden de 30000 Kr. til Automobilen. Stigningen var altsaa paa 50 %, medens Byen i samme Tidsrum kun var vokset med 15 %. Vagterne kunde udmærket godt blive udført, idet Reservemandskabet var meget glad ved at faa dem, saa det Ansvar, der fulgte med at nægte Bevillingen kunde nok bæres. Efter Sigende var der afskediget 8 Brandsvende, men kun een af dem, der blev antaget for Landsudstillingens Skyld, og 7 ældre Folk. Han henstillede til Brandkommissionens Formand at sætte denne Sag paa Dagsordenen for Kommissionens næste Møde for at faa oplyst, hvorledes det hang sammen, og om Brandinspektøren med den Fremgangsmaade havde til Hensigt at lægge Pres paa Byraadet.

R a h r forstod ikke, hvorledes Hr. Simonsen med saa stor Sufficance kunde erklære de 8 Brandsvende for unødvendige og overflødige, naar baade Kommissionens Formand og Inspektøren fandt dem

nødvendige. Naar disse udtalte sig saaledes, burde man stille sig imødekommende, navnlig da det ikke drejede sig om mere end 280 Kr.

M i k a e l J o h a n s e n gjorde gældende, at de sagkyndige ansaa de 8 Svende for nødvendige. Det erkendtes fra alle Sider, at Byernes Brandvæsen havde forbedret sig betydelig de senere Aar, og netop derfor havde Købstadkommunernes almindelige Brandforsikring nedsat Præmien for Kommunens Bygninger med 15 %, saa man fik altsaa fuld Ekvivalent for Udviklingen. Naar de sagkyndige derfor var enige om, at de 8 Svende var i høj Grad nødvendige, vilde det være uklogt at sætte sig imod den lille Bevilling.

J a k o b J e n s e n maatte, naar Brandkommissionens Formand ved en bestemt Lejlighed havde sagt, at Byraadets Flertal vilde standse Brandvæsenets Udvikling, bede ham bemærke, at Brandvæsenets Udvikling først begyndte i 1900, da Socialdemokraterne kom ind i Byraadet, saa det nuværende gode Forhold skyldtes dem. Nu syntes det imidlertid, som om de saakaldte sagkyndige var blevet helt gale efter at udvikle Brandvæsenet, og skulde man have fulgt dem, vilde Byen have haft mindst 3 Brandstationer. Brandvæsenet var nu saa godt og forsvarligt, at der var Grund til at standse lidt.

M a g n u s N i e l s e n syntes, det lod til, at man skulde være Socialdemokrat for at være sagkyndig paa Brandvæsenets Omraade. Han kendte nu ogsaa lidt til Brandvæsenet og vilde bestemt tilraade at give den lille Bevilling. Med Hensyn til Styrkeantal vilde man saa være saa godt garderet, at der ikke saa snart vilde komme flere Ønsker frem. Det var meget rigtigt, at de 8 Brandsvende var blevet afskediget, eftersom de skulde

have en Maanedes Opsigelse til 1. April. Hidtil havde det været saaledes, at Brandinspektøren baade antog og afskedigede Svendene, og Taleren tvivlede ikke om, at Inspektøren ved denne Lejlighed havde været lige saa retfærdig som hidtil.

Samuel sen troede, at man uden Skade kunde undvære de 8 Brandsvende. Efter Reservebrandsvendenes Udtalelse var der med Hensyn til Vagter kun travlt ved Juletid. Grunden til den store Stigning i Brandvæsenets Budget var Anskaffelsen af Materiel. Det var en Kendsgerning, at Embedsmændene i de forskellige Institutioner havde en lille Tilbøjelighed til at faa Anskaffelserne lidt bedre end nødvendig for at kunne præsentere udadtil, og Brandinspektøren havde ikke haft saa ganske lidt af denne Tilbøjelighed. Taleren havde været i Brandkommissionen i 10 Aar, og man havde der døjet ikke lidt med Kaptajn Springborgs Lyst til at være eneraadende. Det var naturligt, at Inspektøren havde Ret til at afskedige Reservemandskabet, men der kunde bag de nu stedefundne Afskedigelser meget godt ligge noget mere end en Formfejl.

L a u r s e n pegede paa Modsigelsen mellem de Herrer Jakob Jensens og Samuel sens Udtalelser om Brandvæsenets Udvikling. Hr. Jakob Jensen tilskrev Socialdemokraterne Æren for denne, hvilket selvfølgelig var fejlagtig, medens det fremgik af Hr. Samuel sens Udtalelser, at Inspektøren altid vilde have Materialet bedre end nødvendigt. Alt tydede imidlertid paa, at Udviklingen skyldtes et Samarbejde.

C h r i s t e n s e n kunde gaa med til at stemme for Bevillingen, fordi han ingen Ulykke saa i at bevilge det Par Hundrede Kroner, naar man samtidig kunde give de paagældende en lille Ekstra-

indtægt ved Vagttjenesterne. Han troede ikke, at Talen om Sagkundskaben havde saa meget paa sig i dette Tilfælde, og han henstillede til Brandkommissionen angaaende Afskedigelserne at undersøge, hvem der havde godt fast Arbejde og altsaa ikke vilde være saa uheldigt stillet ved en Afskedigelse som de i denne Retning mindre heldigt stillede. Fra Socialdemokraternes Side var der ikke Tale om at bræmse Udviklingen, og blev dette Forslag vedtaget, vilde det ske ved Hjælp fra Socialdemokrater.

Politimesteren havde aldrig sagt, at Byraadets Flertal vilde standse Brandvæsenets Udvikling. Hans Udtalelse refererede sig til en Udtalelse fra et enkelt Medlem om, at Brandvæsenet kun havde til Opgave at redde Menneskeliv, medens Redningen af Gods burde overlades til Assuranceselskaberne.

Simonsen vilde protestere imod, at ældre Folk blev afskediget, mens man beholdt de Svende, der var blevet ansat ekstraordinært i Anledning af Udstillingen. Det var en løjerlig Maade, Korpset blev administreret paa; to Svende havde engang begaaet samme Forseelse, den ene blev afskediget, men den anden fik Lov til at søge sin Afsked.

Magnus Nielsen anbefalede at give Bevillingen. Det glædede ham at faa konstateret, hvor Socialdemokraterne fik deres Sagkundskab fra. Det lod til, at man yndede at forhøre sig hos Mandskabet, og at Sagkundskaben fra den Side havde mere at sige end fra Befalingsmændenes.

Jakob Jensen havde Politimesterens Udtalelse fra »Aarhus Stiftstidende«, saa det morede ham at høre Politimesteren dementere, hvad der havde staaet i dette Blad. Han havde ingen Tro

til den Del af Sagkundskaben, Hr. Magnus Nielsen ønskede spurgt.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ikke se nogen Grund for Socialdemokraterne til at stemme imod Bevillingen, naar de efter Hr. Jakob Jensens Sigerde var Skyld i den gode Udvikling. Hr. Samuelsen havde ganske vist den modsatte Anskuelse, og Hr. Simonsen havde i sidste Møde sagt, at han var kommet ind i Brandkommissionen for at hindre Udviklingen. Det vilde være Synd at nægte det lille Beløb. Jo større Byen blev, jo flere Brande blev der.

S i m o n s e n havde aldrig sagt, at han var kommet i Kommissionen for at hindre Udviklingen.

S a m u e l s e n syntes, det var meget rigtigt i dette Tilfælde at søge Sagkundskaben hos Mandskabet, naar der mentes, at dette blev overanstrengt.

Vedtoges.

Ad Konto XIX 4. Forslag fra Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Laursen, Møller, Mikael Johansen, Paulli og Jul. Andersen om at optage 600 Kr. til Fælleskontoret for Velgørenhed. — Tiltraadt af Budgetudvalget.

Vedtoges.

Ad Konto XIX 5. Forslag fra Dagmar Petersen om at optage 200 Kr. til Foreningsforeningen for Børn. — Ikke tiltraadt af Budgetudvalget.

F o r m a n d e n oplyste, at Budgetudvalget ikke havde ment at kunne tiltræde Forslaget, fordi det var uden Kendskab til Foreningen, og fordi Forslaget ingen Oplysninger indeholdt i saa Henseende.

J a k o b J e n s e n mente, at Tanken med Foredrag for Børn var god og fortjente Støtte. Pengenes Udbetaling ahang jo af senere Vedtagelse, saa de var ikke spildt, fordi Posten optoges.

Vedtoges.

Ad Konto XIX 5. d. og e. Forslag fra Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Laursen, Møller, Mikael Johansen, Paulli og Jul. Andersen om, at Bevilling af Beløbene gøres afhængig af den bestaaende Lovs Forlængelse eller af en selvstændig Vedtagelse af Byraadet. — Tiltraadt af Budgetudvalget med Hensyn til Post 5 e.

Simonsen kunde oplyse, at naar han og hans Meningsfæller i Budgetudvalget delvis havde kunnet tiltræde Forslaget, var det, fordi de ansaa dette for ganske unødvendigt, eftersom Bevillingen var optørt under den Post, der beroede paa Byraadets nærmere Vedtagelse.

Vedtoges med Hensyn til Konto XIX 5. e.

Ad Konto XIX 5. i. Forslag fra Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Laursen, Møller, Mikael Johansen, Paulli og Jul. Andersen om at det til Aftenskolen for Arbejdere opførte Bidrag bliver udsat, indtil der foreligger nærmere Beretning om Arbejdets Omfang og Plan samt Besøgets Stadighed. — Tiltraadt af Budgetudvalget.

Simonsen gjorde opmærksom paa, at ogsaa dette Forslag var fuldstændig overflødigt og beroede paa Ukendskab til Forholdene. Han syntes, Højre burde søge sig en anden Fører.

Laursen protesterede imod, at Forslaget skulde være overflødigt. Det, der var optaget paa Budgettet, var nemlig vedtaget i Princippet, saa der skulde meget stærke Grunde til senere at nægte det.

Simonsen kunde ikke begribe, hvad Hr. Laursen mente, da Beløbet jo var opført blandt de Bevillinger, der afhang af en nærmere Vedtagelse. Hvis det imidlertid skulde være Hr. Laursens Mening, at Bevillingen skulde stryges, vilde han anbefale at stemme imod.

L a u r s e n forklarede, at Meningen var, at Sagen skulde staa blank, til man saa Beretningen.

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at der over denne og de andre Beløb under Post 5 stod, at de afgang af Byraadets nærmere Bevilling.

L a u r s e n fandt, at Byraadet stod mere frit, naar Summen ikke var nævnt.

Tiltraadtes.

Ad Indtægtskonto III d. 4. Forslag fra Budgetudvalget paa Foranledning af Indkvarteringskommissionen og efter Anmodning fra 3. Artilleri-afdeling om, at Udgiften til Vedligeholdelsen af Artillerikasernens Bygninger bliver forhøjet med 500 Kr. til Lokaleforandring i Sygestalden, dog under det Forbehold, at denne Udgift bliver tillagt Kasernens (Staldenes) Anlægssum.

Vedtoges.

Ad Indtægtskonto III f. 1. f. Forslag fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at den opførte Løn af 900 Kr. til en Maskinassistent af 1. Klasse fra $\frac{1}{10}$ 1910 til $\frac{3}{4}$ 1911 udgaar, saaledes at der kun bliver opført 2 Maskinassistenter af den nævnte Klasse.

Vedtoges.

I Henhold til ovenstaaende Vedtagelser forhøjes Udgiftskonto 1 med 785 Kr., Konto VI med 200 Kr., Konto XII med 280 Kr., Konto XIX 4 med 600 Kr., Konto XIX 5 med 200 Kr., og Indtægten under Indtægtskonto III d. 4 nedbragtes med 500 Kr., medens Indtægten under Indtægtskonto III f. øgedes med 900 Kr. Derhos optoges der under Konto XIX 5 et Beløb af 4000 Kr. som Kommunens 1. Aars-Bidrag til Bevarelsen af den gamle Borgmestergaard.

Ellers vedtoges Budgettet, der blev gennemgaaet Post for Post, i den Skikkelse, hvori det i

Udkast forelaa fra Budgetudvalget, og det Beløb, der efter Hovedligningen vil være at ligne paa Formue og Lejlighed, kommer da til at udgøre 1513943 Kr. 99 Øre.

Endvidere vedtoges det for Aaret 1910—11 at fastsætte den i § 2 C i Vedtægten for Ligning af personlig Kommuneskat i Aarhus Købstadkommunes ommeldte Procentdel, der vil være at lægge til det Beløb, som skal udskrives efter Formue og Lejlighed, til 5 %.

3. (J. Nr. 366—1909). Den foreliggende Indstilling fra Havneudvalget angaaende en **ny Havne- og Brotakst** vedtoges.
4. (J. Nr. 508—1909). Det foreliggende Forslag til **Tverprofiler** til den afgravede Del af de Mezas Vej vedtoges.
5. (J. Nr. 500—1909). Indstilling fra Skovudvalget om Lægning af en dykket Ledning for **Kloakafløbet fra Varnapavillonen**.

Formanden meddelte, at Forslaget fremkom paa Foranledning af Sundhedskommissionen, og at Udgiften vilde blive 1200 Kr.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 497—1909). Den foreliggende Indstilling fra Skoleudvalget om at indhente Ministeriets Tilladelse til at oprette **7 Lærer- og 4 Lærerindeembeder** vedtoges.
7. (J. Nr. 445—1909). Andragende fra Bestyrelsen for Danmarks Lærerforenings Aarhuskreds om **Tilskud til en Træskokasse** for Børn i Borger-skolerne.

Jakob Jensen meddelte, at Skoleudvalget ikke mente for Tiden at kunne tilraade at bevilge Andragendet, og at det af dette tog Anledning til at anmode Sløjdlærerne om at give

Drengene, som undervistes i Sløjd, Vejledning i at reparere Træsko.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 498—1909). Regnskabet for **L. C. Meulengracht og Hustrus Hospitalslegat** for 1909 gik til Revision.

